

ת"פ 45848/08/16 - מדינת ישראל נגד החברה לאימון פסיכולוגי אקסיסטנציאלי בע"מ, ארנון לוי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 45848-08-16

27 נובמבר 2017

לפני:

כב' השופט אורן שגב

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד ששון

-

הנאשמים:

1. החברה לאימון פסיכולוגי אקסיסטנציאלי בע"מ
2. ארנון לוי
ע"י ב"כ: עו"ד קפלינסקי

החלטה

לפניי בקשת הנאשמים להורות על ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק מסוג אכיפה בררנית. אקדים אחרית לראשית ואציין, כי לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות, ואלו הם נימוקיי.

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות לכאורה על חוק העסקת עובדים זרים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ו-1996 (להלן - "החוק"): הנאשמת - עבירה של התקשרות עם קבלן שירות שאינו בעל רישיון מאת שר הכלכלה (7 יחידות עבירה); והנאשם - הפרת אחריות נושא משרה (7 יחידות עבירה).
2. בהתאם לאמור בכתב האישום, ההתקשרות היתה עם חברה בשם נקי נקי עוזרות בית בע"מ (להלן - "חברת נקי נקי"), אשר לא היתה בזמנים הרלוונטיים בעל רישיון קבלן שירותי ניקיון מאת שר הכלכלה, בניגוד לחוק.
3. לטענת הנאשמים, הפלייתם לרעה, מתבטאת בכך שלא הוגש כתב אישום כנגד חברות אחרות שהתקשרו, בדומה אליהם, עם חברת נקי נקי ולפיכך, דין כתב האישום להתבטל בשל הגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית לכאורה.
4. הנאשמים מעלים השערה, לפיה "גם אם הוגש כתב אישום כנגד חלק קטן מהמעורבים הרי שתחושת אי הצדק על אפליית הנאשמים תישאר בעינה" (סעיף 16 לבקשה).
5. יצוין, לצורך השלמת התמונה, כי במקביל לבקשה זו, הגישו הנאשמים בקשה לדילוי חומרי חקירה, בהתאם

לסעיף 74 לחסד"פ, ובהחלטתי מיום 06.11.17, דחיתי אותה.

6. המאשימה התנגדה לבקשה והקדימה וטענה, כי מקומה של טענת אכיפה בררנית היא בשלב הראיות, וזאת בהתאם להלכה שיצאה מבית הדין הארצי בעפ"א (ארצי) 16393-12-13 **מדינת ישראל משרד הכלכלה נ' אלירן** (דואב).

7. עוד טענה, כי הנאשמים לא הציגו כל תשתית ראייתית ראשונית לביסוס הטענה בדבר אכיפה בררנית וטענתם נטענה באופן כללי וסתמי. המאשימה טענה כי עומדת לה חזקת התקינות המנהלית וכי לא כל אכיפה חלקית הנה בהכרח אכיפה סלקטיבית, והתביעה אוחזקת בשיקול דעת בקביעת סדרי עדיפויות באכיפת הדין הפלילי.

דין והכרעה

8. כאמור בפתח הדברים, דין הבקשה להידחות.
9. על מנת לבסס את הטענה בדבר הגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית, ברי כי על הנאשמים להציג ראשית ראייה. זאת יוכלו הם לעשות, כאמור בהחלטתי מיום 06.11.17 רק במסגרת הליך ההוכחות, וככל שהמותב יחליט כי הם זכאים לקבל את המסמכים הנוספים שדרשו מהמאשימה.
10. לעת הזו, הצדק עם המאשימה, שהנאשמים לא הניחו ולו ראשית ראייה לכך לטענתם וברי, כי לא ניתן לבסס טענה שכזו על השערות, כפי שנעשה.
11. בנוסף, למאשימה עומדת חזקת התקינות המנהלית. חזקה זו ניתנת, כידוע, לסתירה, אלא שכאמור לעיל, על הטוען לאכיפה בררנית להניח תשתית ראייתית מנימאלית, דבר שלא נעשה.
12. לאור כלה אמור לעיל, ומשלא הונחה בפניי כל ראשית ראייה לטענה שבבססי הבקשה לביטול כתב האישום, הבקשה נדחית. למותר לציין, כי לנאשמים עומדת הזכות לשוב ולהעלות טענתם בשלב ההוכחות.
13. סיכומי של דבר - הבקשה נדחית.
14. עד ליום 06.12.17, ככל שלא יושג הסדר בין הצדדים, ימסרו הנאשמים, באמצעות סניגורם, את תשובתם המפורטת **בכתב** לעובדות כתב האישום.
15. לעיוני למתן החלטה ביום 07.12.17.

ניתנה היום, ט' כסלו תשע"ח, (27 נובמבר 2017), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

אורן שגב, שופט